

Tiesos Draugas Ekstra Nr. 82

LEBBS naujienos

2015 m. balandis

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

Velykinis sveikinimas

R. Adomaitytė – Chabarina. Velykos

Mūsų tikėjimo istorijos eskizai. Bažnyčia IX amžiuje

Skelbimas apie naują knygą

EBF maldos kalendorius

Tikėjime prisikėlimu

Brangieji, Velykos – tai Jėzus Kristaus prisikėlimo ir vilties diena mums visiems. Daugelis susirinks prie švenčių stalo su draugais, giminėmis, šeimos nariais. Bet kiek pasaulyje vienišų, atstumtų, sužalotų žmonių, kurie negali džiaugtis taip, kaip mes?

Su kuo daugiausia laiko praleido Jėzus? Ar su bendraminčiais, panašaus charakterio ir pažiūrų žmonėmis? Jis buvo nusidėjėlių ir pavargusių žmonių draugėje. Jis tarnavo ten, kuri aukštuomenė neužeidavo. Jei gyventume Kristaus laikais, jo nerastume daugelyje vietų, kur, atrodytų, jis turėtų būti. Pirmą kartą pas didikus Jis apsilanko kaip kalinys. Tačiau kasdien Jis buvo su paprastais žmonėmis. Kur bepasirodytų, jis nešė viltį nusidėjėliams. Jėzus ne tik kalbėjo apie kažkokį būsimą amžiną gyvenimą, bet apie Dievo karalystę dabar. “Aklieji praregi, raišieji vaikšto, mirusieji prikeliami, vargdieniams skelbiama evangelija.” Tokį atsakymą gavo Jonas Krikštytojas paskutiniąją savo valandą.

Jėzus buvo gyvas ir nešė gyvybę! Jokia mirtis negali jos nugalėti. Jei Jis būtų likęs kape, galbūt būtų žinomas kaip tas, kuris padėjo keliems tūkstančiams žmonių, tačiau prisikėlęs Kristus veikia dabar ir kviečia visą pasaulį prisijungti prie Jo karalystės ir misijos. Jėzus ne tik buvo viltis, bet yra viltis. Juk pasauliui reikia vilties. Jėzus nesislepia žmonių rankų darbo šventyklose, bet tikėjimu apsigyvena žmogaus širdyje ir pašventina kiekvieną, kuris tiki. Nuo šiol visi gali tapti gyvojo Dievo šventykla.

Taigi, nelikime savo saugume, bet dalinkimės gyvenimu su kitais. Neškime gyvenimą, ne mirtį. Aprenkim, pavalgydinkim, sušildykim, išlaisvinkim. Verkim su verkiančiais ir džiaukimės su besidžiaugiančiais. Skleiskime šviesą visur, kur tik einame. Velykos yra gyvenimo šventė.

Mirtis nebeturi galios. Velykos – ne tik ateities gyvenimo šventė, bet gyvenimo dabar. Šiandien tu turi gyventi. Šiandien yra išgelbėjimo diena. Šiandien yra pasirinkimo diena.

Palaimintų Velykų!

Irmantas Pinkoraitis

Velykos. Išaušo džiaugsmo, pergalės, ramybės rytas, -
Ar gali būti dovana didesnė
nei Atpirkėjo meilė prakilni?
Žvelgiu į amžių gūdumą -
kas dar yra Velykos?
Tai išėjimas iš vergijos,
kada su Kristumi jau gyveni.
Ir sieloj skleidžias pumpuras vilties,
Ir toks palaimintas jauties...

Romualda Adomaitytė-Chabarina

Krikščionybė IX amžiuje

Nikėjos Visuotinis Bažnyčios susirinkimas 787 m. pasmerkė ikonoklastų judėjimą, bet tai dar nebuvo galutinė šios kovos pabaiga. Imperatorius Leonas V Armėnas (813-820) nusprendė, kad ikonoklazmas vėl turys tapti jo valdžios politikos dalimi. Bažnyčios vadovų sinodas Konstantinopolyje 815 m. iš naujo patvirtino antiikoninius nutarimus, tikrai šį kartą ikonos nebuvo vadinamos stabais. Kelis dešimtmečius vėl buvo persekiojami ikonų gerbėjai ir jų užtarėjai, kol valstybę pradėjo valdyti Teodora, kuri nutarė atgaivinti ikonų garbinimą.

Ivykiai Vakaruose

Po Pipino mirties frankų karaliumi tapo jo sūnus Karolis, vėliau vadintas Didžiuoju. Jis galutinai sutriuškino langobardus ir jų teritoriją prijungė prie savo karalystės. Jis taip pat patvirtino vadinamąją „Pipino dovaną“, t. y. pripažino absoliučią popiežiaus valdžią Apeninų pusiasalio šiaurinėje dalyje ir ją išplėtė nuo Romos iki Ravenos. Karolis rūpinosi ne tik naujų teritorijų užvaldymu, bet ir

valstybės valdymo sutvarkymu bei saugumu. Jis turėjo dar vieną idėją: sujungti bažnytinius ir politinius interesus. 800-aisiais metais Romoje popiežius Leonas III ant Karolio Didžiojo galvos uždėjo imperatoriaus karūną ir paskelbė jį Romos imperatoriumi. Tai turėjo reikšti, kad atgimsta Romos imperija, bet pakeistu pavadinimu – Šventoji Romos imperija. Vadinasi, ateityje visi krikščioniškų Vakarų valdovai karūną galėtų priimti tik iš Romos popiežiaus rankų. Galima manyti, kad šiuos planus kūrė kartu Romos popiežius ir Karolis Didysis. Įgyvendindami Vakaruose savo sumanymus, jie žvalgėsi ir į Rytus, ieškodami galimybių prie atkuriamos imperijos prijungti ir Bizantiją. Tuo metu Bizantiją valdė klastingoji Irena, ir Karolis Didysis ėmė planuoti vedybas su ja. Šios vedybos galėjo labai pakeisti istorijos eigą, tačiau jos neįvyko, nes 802 m. Irena buvo pašalinta iš sosto ir išstremta į Lesbo salą, kur po metų mirė.

Karolio Didžiojo ir popiežiaus Leono III sukurtos imperijos vienybė buvo trapi, ir dar tame pačiame IX amžiuje valstybė buvo

padalyta trims Karolio vaikaičiams, kuriems valdant pradėjo formuotis atskiros tautinės valstybės: vokiečių, prancūzų ir italų. Nors IX amžiuje valdę popiežiai (o jų buvo net 23) savo veiksmais stengėsi parodyti, kad bažnyčia yra aukščiau bet kokios pasaulietinės valdžios, tačiau jų pastangos išlaikyti vieningą valstybę buvo bergždžios.

Nestoriečiai

Apybraižoje apie krikščionis V amžiuje paminėjome Konstantinopolio vyskupą Nestoriją, kuris labiau pabrėždavo žmogiškąją, o ne dieviškąją Jėzaus Kristaus prigimtį. Kaip tik todėl Nestorijas priešinosi mergelės Marijos titului - „Dievo gimdytoja“. Tuomet Nestorijas oficialiosios Bažnyčios buvo pasmerktas, o jo šalininkai vadinti eretikais ir sektantais. Persekiojami nestoriečiai pasitraukė į Persiją, o kai čia pasirodė užkariautojai arabai, jie apsigyveno Indijoje ir Kinijoje. IX amžiuje jie ten gyvavo išsiskirdami iš oficialiosios Bažnyčios savo pamaldų paprastumu ir misionieriška dvasia bei veikla.

Bizantijos valdovė Teodora (842-856)

Bizantijos imperatorius Teofilas pabandė iš naujo atgaivinti ikonoklastų judėjimą. Tačiau 842 m. po jo mirties valstybę vietoj mažamečio sūnaus Mykolo (vėliau vadinto Girtuokliu) pradėjo valdyti Teofilo našlė Teodora. Ji surengė Konstantinopolyje šventę, į kurią prie šv. Sofijos katedros susirinko didelė minia bei visa miesto dvasininkija su kryžiais, žvakėmis ir smilkytuvais. Buvo pagerbtos visos ikonos, statulos, kurios buvo atstatytos pačiai Teodorai paliepus. Ortodoksų bažnyčioje šiam įvykiui paminėti buvo įvesta nauja šventė. Kasmet pirmąjį gavėnios sekmadienį iki šiol švenčiama Ortodoksijos šventė pažymint ikonų šalininkų pergalę.

Po šių iškilmių Teodoros žvilgsnis užkliuvo už *Paulicianų*. Tai buvo tikinčiųjų grupė, gavusi pavadinimą nuo ap. Pauliaus vardo, kuri apie

650 m. atsirado Bizantijoje. Jų pradininkas Konstantinas atmetė suvalstybintos bažnyčios formalizmą ir daugelį apeigų. Jis skelbė, jog turi tikslą atkurti apaštališką krikščionybę. Apie paulicianus išliko nedaug patikimų žinių, o išlikusios yra iš jų priešininkų šaltinių. Vis dėlto šio judėjimo mokyme galima įžvelgti nemažai eretiškų elementų.

Teodora pasirašė įsakymą ugnimi ir kalaviju sunaikinti visus paulicianus. Dauguma istorikų mano, kad buvo išžudyta ne mažiau kaip 100 000 šio judėjimo šalininkų. Toks Teodoros „žygdarbis“ patiko Romos popiežiui Mykolui I, kuris apie Teodorą yra parašęs: „Ji pasiryžo arba sugražinti paulicianus į tikrąjį tikėjimą, arba juos sunaikinti.“ O jai pačiai pareiškė: „Tu esi ištikima apaštalu sosto vadovavimui!“

Kirilo ir Metodijaus misija tarp slavų

IX amžiuje slaviškoji Moravija (dab. Čekijos teritorija) jau buvo sukrikščioninta, tačiau buvo administruojama vokiečių arkivyskupo iš Zalcburgo. Moravų kunigaikštis Rostislavas nenorėjo būti priklausomas nuo vokiečių ir norėjo turėti slavų kilmės krikščionybės platintojus. Dėl to jis kreipėsi į Bizantijos imperatorių Mykolą III, prašydamas atsiųsti slavų kilmės misionierių. Bizantija šį klausimą išsprendė teigiamai ir atsiuntė būrį misionierių, kuriems vadovavo broliai Kirilas ir Metodijus. Šie gabūs vyrai jau buvo sudarę slavišką abėcėlę (kirilicą) ir pradėję versti į slavų kalbą Bibliją.

Kirilo ir Metodijaus tarnystė Moravijoje nebuvo lengva, nes jiems trukdė vokiečių kilmės dvasininkija. Pagaliau po Kirilo ir Metodijaus mirties IX a. pabaigoje Romos kurija, palaikydama vokiečių dvasininkus, jų mokiniams uždraudė veikti, ir jie turėjo persikelti į Balkanus, į Bulgariją. Čia 893 metais vietinės bažnyčios sinodas pripažino jų veiklą, o slavų kalba tapo oficialia bažnyčioje ir valstybėje.

(Tęsinys kitame numeryje)

Albertas Latužis ✓

DĖMESIO!

Išleista nauja knyga – NAUJOJO TESTAMENTO KOMENTARAI. Autorius William MacDonald. Tai pirmas šios knygos tomas (647 puslapiai), kuriame yra Šventojo Rašto apžvalga nuo Evangelijos pagal Matą iki Laiško romiečiams. Knyga gali pasitarnauti gilinant asmenišką Dievo žodžio pažinimą arba naudojant Biblijos studijų būreliuose.

Išleido Viešoji įstaiga „Crossmedija“ bendradarbiaujant su Laisvųjų krikščionių bažnyčios bendrija.

Knygą galima įsigyti Šiaulių m. Laisvųjų krikščionių bažnyčioje arba krikščioniškajame knygyne Šiauliuose (internetu; tel. (8-41) 41-71-40, mob. 8 656 23324).

Albertas Latužis ✓

Europos Baptistų Federacijos (EBF) maldos kalendorius

Kovo 30 – balandžio 5 meldžiamės už:

Kroatijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius:	48
Bendras narių skaičius:	2 000
Prezidentas:	Toma Magda
Generalinis sekretorius:	Zeljko Mraz

Balandžio 6 – 12 meldžiamės už:

Jordano baptistų konvenciją. . .

Bendruomenių skaičius:	21
Bendras narių skaičius:	1 200
Prezidentas:	Jeries. F. Abu Ghazaleh
Sekretorius:	Khaldoon S. Karadsheh

. . . ir Sirijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius:	13
Bendras narių skaičius:	600
Prezidentas:	Daas Haddad

Balandžio 13 – 19 meldžiamės už:

Švedijos evangeliską laisvąją bažnyčią (InterAkt)

Bendruomenių skaičius:	300
Bendras narių skaičius:	32 500
Misijos direktorius:	Anders Blåberg

Balandžio 20 – 26 meldžiamės už:

Pietinę Serbijos evangelikų krikščionių-baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius:	14
------------------------	----

Bendras narių skaičius: 700
Prezidentas: Cedo Ralevic
Generalinis sekretorius: Dragisa Armus

Balandžio 27 – gegužės 3 meldžiamės už:

Azerbaidžano evangelikų krikščionių-baptistų sąjunga

Bendruomenių skaičius: 22
Bendras narių skaičius: 3 000
Prezidentas: Ilja Zenchenko
Generalinis sekretorius: Samir Sadigov

EBF maldos kalendorių bei išsamesnę informaciją apie maldos poreikius galite rasti Europos Baptistų Federacijos internetiniame puslapyje: <http://www.ebf.org>. ✓

*Straipsniai trumpinami ir redaguojami redakcijos nuožiūra. Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su autorių nuomone.

*Jei norite atsisakyti naujienų, atsiųskite tuščią elektroninį laišką su žodeliu - NESIŪSTI.

© Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

El.paštas: office@baptist.lt

Mūsų sąskaita:

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga
Įmonės kodas: 192077697
AB SEB bankas,
Banko kodas: 70440
Sąskaitos nr. LT79 7044 0600 0415 1925